A°. 1842. | Nº. 50.

DONDERDAG, | 23 JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 Junij 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. H. KLINT, als met en benevens F. L. PICHOT, Administrerende de Plantaadje *Canawappibo*, voor de Slavin *Catharina*; aan gemelde Plantaadje toebehoorende.
2. A. MACHIELSE Weduwe J. DE VRIES SYMONSON, voor de Slaven *Johannes*, *Jacques* en *Isak*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositien te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Junij 1842.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 17den dezer maand, No. 843, is tot EERSTE LUITENANT der Divisie *Matappica* benoemd en aangesteld, de oud 1ste Luitenant der Divisie *beneden Commewijne* T. SEVENOAKS; voorts tot TWEEDE LUITENANTS, de Heeren W. P. AUSTIN en C. H. J. OTTO.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Junij 1842.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 16den dezer maand, No. 848, is tot EERSTE LUITENANT A LA SUITE der Divisie *beneden Cottica* benoemd en aangesteld, de oud 1ste Luitenant der Divisie *Para*, J. F. BETTEN, en is tevens bij die dispositie bepaald geworden dat de 2de Luitenant der Divisie *Matappica* M. KERSTEN als zoodanig A LA SUITE zal overgaan tot de Divisie *beneden Cottica*, waders is daarbij aan den 2den Luitenant der Divisie *Matappica* C. VAN HEES als zoodanig *eervol* ontslag verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende MAJOOR DER ARTILLERIE belast met het Genie Departement, als zoodanig door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* geauthoriseerd zijnde tot het aanbesteden van eenige *WERKZAAMHEDEN* bij genoemd Departement in het Nederdistrict *Nickerie*, brengt zulks ter kennis van het Publiek, dat, in lieu iemand zich daartoe mogt geinclineerd vinden, bij hem te vervoegen op Zaturdag den 25sten dezer, des morgens om 9½ uur, in het Huis aan de Voorstad *Zeelandia*, bewoond wordende door den Directeur J. A. DE VRIES; ten einde de noodige inlichtingen, dienaangaande van hem te kunnen ontvangen.

Fort *Nieuw Amsterdam*, *den* 19*den Junij* 1842.

J. L. DE CASEMBROOT.

(22208) Fungerende CURATORS zullen op Donderdag den 30sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het Sterfhuis van den Heer JOHAN JACOB DUTTENHOFFER, aan de *Steenbakkersgracht*, door den Vendumeester J. F. FAVEREL, publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van welgemelden J. J. DUTTENHOFFER, bestaande in: LIJFKLEEDEREN; MEUBELEN; TIMMERGEREEDSCHAPPEN; WANE PLANKEN, MOPSTEENEN; eenige blauwe PLAVUIZEN; zilveren LEPELS en VORKEN; eenig OUDGOED. — Alsmede: de Slaven *Paulina* en Kinderen *Exploiteur* of *Victor* en *Colijn*; *Belona*; *Frederik*; *Patientie* en *Adriaan*.

Voorts het HUIS en ERF, aan de *Saramaccastraat*, N. W. La. B. No. 38, O. W. La. D. No. 523; aankomende den Boedel SARATJE van WOLFF.

Waarvan de bewijzen van eigendom en koop-conditie aan het Departement ter *visie* liggen.

Paramaribo, *den* 21 *Junij* 1842.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De Kwartiermeester der Schutterij, herinnert de belanghebbenden, aan de betaling der *CONTRIBUTIEN*, zullende na het einde dezer maand, de lijst der nalatigen ter *vervolging* worden overgegeven.

Paramaribo, *den* 15 *Junij* 1842.

H. BENJAMINS.

J. F. de Rooy

PRESENTEERT TE KOOP:

(22207) *Extra* qualiteit *CHATEAU D'CANTEMERLE* en *ST. ESTEPHE WIJNEN* in kisten van 48 flesschen; *HAVANA-*, *PORTORICO-*, *MARYLAND-* en *JAVA SIGAREN*, *RAPESNUIF* en gekorven *TABAK*.

Paramaribo, *den* 18 *Junij* 1842.

(22206) Ontvangen per Kapitein MEIJER en bij den ondergeteekende te bekomen: Versche Gras Boter, zoetemelksche-komijne- en zwitsersche Kaasen, Hammen, Rolpens, Saucijsjes, Worst, Geldersche Metworst, Rook- en Pekelspek in heele-halve- en kwart tonnen, Gort en groene Erwten, Stok- en Lengvisch; alle soorten van ingelegde Groentens in kwart ankers, alle soorten van Zuurgoed in stoopen, Ossenhasen in blik en Boter, dito Rollades, dito Schijven, dito Punten, dito Gehakt, Kalfsschijven, dito Rollades, dito Gehakt, dito Fricandeaux, exquise Paling in potten, Peeren, Perziken, Wortelen en Pop-Erwten in blik, gedroogde Pop-Erwten en Tuinboontjes in stopflesschjes.

Alle soorten van Heeren en Dames Schoenen, Laarzen en Laarsjes, Gewaarde en Zoolleer; — diverse soorten van Dames Doekjes en zwarte Satine Doeken, Heeren nieuw modische Dassen en Strodassen, Palisanderhouten Likeurkelders met 12 cristalle Glaasjes en 4 Karaffen; — echte Billetdoksche Linnen, Osnabrugs Linnen, blauw Linnen, Pont Chanoise, Petel-doeken en witte Doeken, KOFFIE, ZAKKEN, en nog veel meer andere *GOEDEREN*.

In commissie.

Nog beste Zeeuwsche *AJUIN*. — *PANNEN*, *STEENEN* met *KALK* en *CEMENT*.

Hij verzoekt tevens uit zeer vriendelijk aan zijne geëerde Begunstigers, hunne rekeningen te voldoen, ten einde KOSTEN te sparen van de *dagvaarden* en hierdoor aan zijne verbindtenissen te kunnen voldoen.

Paramaribo, *den* 10 *Junij* 1842.

J. P. HAASE Jr.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, het Schip de Harmonie, Kapt. F. Lange, lading: 357 vaten Suiker, 45 balen schoone Katoen en 68 balen Cacao.

Idem, het Schip Maria Frederika, Kapt. K. B. de Weerd, lading: 398 vaten Suiker, 174 balen schoone- en 25 dito vuile Katoen, 30 puncheons Rum (3511 gallons), 29 vaten Cacao, 40 kelders Confituren en 935 pond oud Koper; Passagiers: de Heeren P. L. A. Havier, D. Aletrino, J. D. Horst en de Minderjarige P. C. van Leeuwen. — Bestemd naar Amsterdam.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 Mei 1842.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 30 April.

Uit BOMBAY, dd. 1 Maart, wordt het volgende gemeld:

De dagbladen deelen een lang berigt mede hetwelk door de commissie is ingezonden, welke ingesteld was om den oorsprong der muiterijen te onderzoeken, die in den laatsten tijd in de staten van verscheidene aan de Oostindische kompagnie schatpligtige vorsten zijn uitgebarsten. Wij deelen uit dit berigt het volgende uittreksel mede:

Sporen van politische kuiperijen vertoonden

zich het eerst in November 1838, toen een seik, die schijnbaar in zeer behoeftige omstandigheden verkeerde, te Nellore aankwam, en door zijne handelwijze achterdocht verwekte. Hij werd gevangen genomen en voor den districtsregter: den heer Stonehouse, gebragt, die echter niets uit hem kon krijgen, dan dat hij Doven Doss genaamd was en te Tutschegut in Pendschab geboren was. Men vond echter veel geld bij hem, zoodat zijne armoede slechts geveinsd bleek te zijn. De heer Stonehouse nam nu tot list zijne toevlugt, en liet een zijner bedienden, door verzekeringen van den heftigsten haat tegen de Engelschen den gevangene tot vertrouwelijke mededeelingen uitlokken. De list gelukte, en de seik gat spoedig aan zijnen valschen vriend zijnen haat tegen de Engelschen lucht, prees de Perzen en Russen en bekende hem eindelijk, dat hij een zendeling van den radja van Dschudpore was, welke met een aantal vorsten eene zamenzwering tegen het Engelsche bestuur smeedde. Het plan was, om, bij eene verwachte nadering van een Russisch en Persisch leger, eenen algemeenen opstand te verwekken, waarbij dan verschillende vorsten de verspreide Engelsche troepen tegelijk zouden overvallen. Zoodra de Engelschen uit Indie zouden verdreven zijn, zou het land aan Perzie schatpligtig worden en de radja van Dschudpore als onderkoning de regering voeren. De heer Stonehouse zond den 15den December 1838 over alles wat hij ontdekt had een uitvoerig berigt naar Calcutta. Eenige dagen later viel hem nog een zendeling in handen, waardoor deze berigten allezins bevestigd werden.

Toen het Perzische leger van Herat terug moest trekken, zagen de zamenzweerders zich genoodzaakt hun plan, te veranderen, en zij stelden het uit tot op de verwijdering van het aanzienlijke korps troepen, hetwelk door de Engelschen naar Affghanistan gezonden werd. Men besloot, zoodra de oorlog in Affghanistan in ernst zou zijn uitgebroken, dat eenige vorstendommen in het gebied van Bombay alsdan in massa zouden opstaan, en dat daar eene afdeeling troepen naar Randair en Hyderabad zou trekken om aldaar het volk mede te doen opstaan. Na overweldiging der Engelsche troepen in Hyderabad wilden de insurgenten dan op Madras marcheren. Dit plan kwam echter niet tot uitvoering dewijl de gevangenneming der zendelingen reeds bezorgdheid onder de zamengezworenen had verwekt; en Muhbaris-Daulah diep ten gevolge naar alle rigtingen bevel had gezonden, zich voorerst rustig te houden. Behalve deze mondelinge inlichtingen gelukte het den heer Stonehouse nog eene menigte brieven magtig te worden, waaruit bleek hoe sterk men in Indie er op rekende, dat een Perzisch-Russisch leger tot eenen inval in Indie gereed zou staan. In een dezer brieven wordt gezegd, dat een korps van 40,000 Russen met veel geschut in de nabijheid van Herat slagvaardig stond. In andere brieven wordt een oorlog tegen de Engelschen als een godsdienstoorlog afgeschilderd.

De commissie trachtte de ontdekkingen van den heer Stonehouse zooveel mogelijk volledig te maken, waardoor vooral de verbindingen van Muhbaris-Daulah met de Mechabiten aan het licht kwamen, wier patriarch bij voornamelijk tot zijne zendelingen bezigde. Genoemde Muhbaris-Daulah wordt in dit berigt als een hartstogtelijk, grillig en gierig vorst afgeschilderd, wiens leven gedurende de laatste 25 jaren eene onafgebroken keten van intrigues tegen de Engelsche regering geweest is, waarvoor hij reeds verscheidene malen door gevangenisstraf heeft moeten boeten.

Opmerkingwaardig is het slot van het berigt der commissie, waarin zij verklaart, dat zij slechts tot den drempel der wijd uitgestrekte plannen is doorgedrongen, welke een groot aantal Indische vorsten onderling hadden beraamd; en als reden van den gebrekkigen uitslag van haar onderzoek geeft zij de menigvuldige zwarigheden en belemmeringen op, welke haar overal in den weg werden gelegd.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 April.

De maarschalk Soult heeft aan de Kamers doen toedeelen een rapport aan den koning over den staat der fortificatiën van Parijs, gedurende de jaren 1841 en 1842. Na een overzigt gegeven te hebben van de werkzaamheden betrekkelijk de onteigeningen, den aankoop van gronden, de gedane aanbestedingen, laat de maarschalk zich uit over het resultaat, dat het gebruik maken van troepen voor den vestingarbeid opgeleverd heeft. Dit resultaat is, wat het geldelijk punt betreft, zeer voordeelig. De maarschalk berekent dat in 1841 door de genie voor den arbeid, door militairen verrigt, uitbetaald is 471,515 fr., terwijl dezelfde arbeid, door burgerlijke werklieden gedaan, op 845,507 fr., zou gekomen zijn, zoodat men hier een voordeel had van 43 pCt. Maar niet alleen uit het geldelijke oogpunt moest men de zaak beschouwen. »Door den gezegden arbeid, dus gaat het verslag voort, worden krachten gebruikt, die anders voor den staat verloren zouden zijn, hij onderhoudt de gezondheid en heilzame gewoonten, zonder welke er noch goede soldaten, noch goede burgers zijn; de zaak is derhalve in een aantal opzigten voordeelig, en te Parijs des te meer, daar zij de snelle uitvoering van fortificatie-werken mogelijk maakt, zonder een buitengewoon groot getal burger-werklieden te vereischen, wier zamenspanningen en eischen zij tevens belet.

— 1 en 17den dezer heeft een ongeluk de stad Auxonne in droefheid gedompeld. Vier jonge lieden deden met 3 jonge jufvrouwen een togtje op de Suone. Eene dezer laatsten ziet dat haar kleed in het water hangt, en springt op, uit vrees dat zij verder nat zal worden. Twee harer gezillinnen verschrikken van dit opspringen en doen zulks insgelijks. Het ranke boot je slaat om en allen storten in het water. Twee der jonge lieden grijpen elk een meisje, en brengen haar aan land. De een wil zijne zuster redden en zwemt weder naar de omgeslagene boot; doch hij wordt het slagtoffer van zijne broederlijkheid, hij verdrinkt met de 3 anderen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 22 April.

Uit Konstantinopel meldt men: Sir Stratford Canning heeft in eene nota aan de Porte opheldering verlangd over de bestemming der 600 Albanezen, welke onlangs in Volo en op eenige andere punten zijn ingescheept. Het antwoord, dat daarop gevolgd is, geeft voor, dat deze troepen bestemd zijn om naar de Syrische kusten te worden overgescheept, en dat de Porte met derzelver verzending niets bedoelt, waarover men zich ongerust zou behoeven te maken, daar het bovendien algemeen bekend is; hoe zwak de garnizoenen in de steden, en hoe gering, over het geheel, de Turksche magt in Syrie is. Kort daarop liet de groot-vizier aan den Engelschen Gezant de toezegging der herroeping van Omer-pacha uit Beiroet-Kammar herhalen, waarop sir Stratford Canning geantwoord moet hebben, dat de kwestie omtrent dezen pacha reeds eene bijzaak was geworden; dat Engeland op de herstelling der vroegere orde bleef aandringen, op de herstelling van het christelijk opperhoofd in den Libanon en op de verwijdering van alle nieuw aangestelde Turksche overheden uit het Syrische gebergte. Het besluit van Engeland schijnt te zijn, deze eischen des noods met geweld van wapenen door te zetten, hoewel het voorshands den uitslag der zending van Orfino bij mogt willen afwachten. Of de Duitsche mogendheden even geneigd zijn de zaken tot het uiterste te drijven is onbekend. Engeland is daartoe wel gedwongen, dewijl het door het voorgevallene zijnen invloed op de Drusische bevolking verloren heeft. — Ik voeg hier nog een paar woorden over het plan bij, hetwelk Izzet-pacha met oogzigt tot den Libanon schijnt genomen te hebben. De grootvizier tracht de mogendheden met beloften en voorstellingen op te houden, tot aan hij de onderwerping der Maroniten tot eene volbragte daadzaak heeft gemaakt. De middelen, die hij daartoe aanwendt, bestaan hierin dat hij in Syrië zoo veel troepen verzamelt als noodig zijn, om het gebergte te omsingelen en den Maroniten alle communicatie en alle hulp af te snijden, ten einde hen door honger en door herhaalde uitvallen uit Deir-el-Kammar te dwingen zich aan de Turksche heerschappij te onderwerpen, en overal Turksche overheden en Turksche bezettingen aan te nemen. Daarbij zal hij alles in het werk stellen om tot deze maatregelen eene gedwongen toestemming der bergbewoners zelve te krijgen. Izzet maakt waarschijnlijk de rekening buiten den waard en zal zich weldra in al deze verwachtingen te leur gesteld vinden.

Bladvulling.

Een Venetiaan, die zich John Adams noemde en wegens de vlugheid, waarmede hij verscheidene Europesche talen sprak, zich voor eenen Italiaan, Franschman, Spanjaard, Hollander, Portugesch enz. kon uitgeven, maakte er in Engeland zijn werk van, om rond te gaan en uit te vinden, waar zich Fransche, uit de gevangenis ontloopene, krijgsgevangenen verborgen hielden; voor elk derzelve gaf het Transport-Collegie hem eene guinje. Eens trof hij eenen Italiaan aan, die in grooten nood was, en beloofde, hem eenen Engelschen schelling daags te zullen geven; wanneer hij zich bij het Collegie voor een Franschen gevangene wilde uitgeven. Deze nam dien voorslag aan, en nu maakte hij met de rol bekend, welke hij te spelen had: hij moest namelijk zeggen, dat men hem aan boord van den Franschen Kaper mon oncle Thomas genomen en naar Bristol in de gevangenis had gebragt; doch dat hij ontkomen was door aan de wacht twee guinjes te geven. De Italiaan verhaalde dit aan het Collegie en de Venetiaan ontving, als gewoonlijk, eene guinje voor de ontdekking: doch toen de gewaande Franschman ondervraagd werd, bemerkte de tolk bij de Transport expeditie, dat zijne uitspraak niet haar die van eenen inboorling uit Bretagne zweemde, uit welke Provincie hij voorgaf geboren te zijn. Dit verwekte achterdocht, en ofschoon men eenen Kaper met name mon oncle Thomas kende zoo beyond men doch, dat geen matroos, zoo heetende als deze, gekaapt en naar Bristol in de gevangenis was gebragt geworden. Hierdoor in de achterdocht gestemt, ondervroeg men den Italiaan zoo lang, tot dat hij eindelijk beleed, dat de gansche zaak eene uitvinding was van John Adams, welke nu ook in hechtenis genomen en uit het land gebannen werd.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hillbrands. — Adres bij Jetza Lyon.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eendragt, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres bij C. J. Leijster.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij J. L. Gellee.

Het gekoperd Nederlandsch Brikschip Van Speijk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellee.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Anthony, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.